

placeringen og bygningen af denne bro rejser. Selvfølgelig vil disse problemer i første række berøre de godt og vel 1 million mennesker, der bor i hovedstadsområdet og Nordsjælland og ikke at forglemme på Bornholm, hvis interesse i spørgsmålet om placering jo er helt åbenbar. Men når alt kommer til alt, er der her tale om en opgave af en størrelse og betydning, som rækker langt herudover og i virkeligheden vedrører hele landet. Disse spørgsmål og den økonomiske og investeringsmæssige helhed, hvori sagen nødvendigvis må ses, vedrører i allerhøjeste grad dansk erhvervsliv som helhed og den enkelte borger ikke blot som trafikant, men i sidste ende som deltager i den produktion, der skal skabe grundlaget for løsninger af denne og alle de andre investeringsopgaver.

At en fast forbindelse over Øresund også og vel i særlig grad har betydning for Sverige, behøver jo ingen nærmere understregning, men det gælder i øvrigt også Norge. Det var derfor naturligt, at man på Nordisk Råds møde i 1953 enstemmigt henstillede til de nordiske regeringer på grundlag af fællesdrøftelserne at påbegynde de forberedende undersøgelser vedrørende bygningen af denne bro. Arbejdet er nu nået så vidt, at der foreligger en betænkning, og den højtærede minister har oplyst, at der desuden i eftersommeren kan forventes optaget kontakt mellem den svenske og den danske regering om sagens videre behandling.

Det er den situation, vi i dag står i, og vi har derfor både i venstre og i det konservative folkeparti ment, at folketinget ikke alene har krav på en debat om de mangesidede problemer, som spørgsmålet om bygningen og placeringen af Øresundsbroen rejser, men vi mener ligefrem, at folketinget har pligt til at fremkalde denne debat. Det ville være rimeligt, at det danske erhvervsliv og de organisationer og myndigheder, der er interesseret i disse forhold, får lejlighed til at høre, hvad regeringen og folketinget mener om hele dette spørgsmål . . .“

Som svar på forespørgslen udtalte *ministeren for offentlige arbejder*, at regeringen ikke havde eksakte planer, hverken om hvorvidt, hvor eller hvornår der skal bygges en Øresundsbro. Den af det fælles svensk-danske Øresundsudvalg i december 1962 afgivne betænkning var sendt til høring hos statslige og kommunale institutioner i Sverige, og først når høringsfristen omkring 1. juni 1963 var udløbet, kunne der træffes aftale om, hvorledes den fortsatte planlægning mest praktisk kunne gribes an. „Det må derfor være helt indlysende, at den danske regering endnu ikke har taget noget standpunkt i denne sag, og jeg vil i denne forbindelse gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt her i tinget, at spørgsmålet om en etablering af en fast forbindelse over Øresund ikke er et internt dansk anliggende, men en sag, som skal løses ved samarbejde mellem Danmark og Sverige. Heraf følger naturligvis også, at spørgsmålet vedrørende forbindelsens placering bør forhandles mellem de to regeringer, før